



OLYMPSPORT

Ročník XXXVIII/2005

číslo 1 (125)

ZPRAVODAJ ČESKÉ ASOCIACE PRO OLYMPIJSKOU A SPORTOVNÍ FILATELII
Odborné sekce České námetové společnosti Svazu českých filatelistů

St.MORITZ - 1928



10.2.2005

365 dní
před ZOH

torino 2006



OLYMPSPORT
BOX 13, 282 23 ČESKÝ BROD

Kateřina Neumannová



MISTRYNĚ
SVĚTA
10 km



OBERSTDORF

2005

10. února 2006 budou v italském Turíně zahájeny jubilejní XX. zimní olympijské hry. Otiskem výplatního stroje, který byl používán na poště v Českém Brodě, Olympsport připomenul, že do zahájení ZOH zbývá právě 1 rok (více k OVS na str. 4 a 6). Naší velkou medailovou nadějí na ZOH v Turíně bude Kateřina Neumannová, která se 17. 2. 2005 v Oberstdorfu stala mistryní světa v běhu na lyžích na 10 km. Olympsport pogrataloval Kateřině za získání prvního velkého zlata vytvořením příležitostného štočku do strojku Postalia, který používala pošta Praha 6 ve čtvrtek 24.2.2005 a přitiskem na CDV s vyobrazením lyžařky.

XX. ZOH Torino 2006 již za necelý rok!



Italská pošta vydává 21. března 2005 další sérii k XX. ZOH v Turíně 2006. Na známce s nominální hodnotou 0,60€ se na nás smějí Neve a Gliz, maskoti XX. ZOH. Kdo si myslel, že škaredější maskoti než byli na OH v Athénách již nejdou vymyslet, je určitě překvapen.

PLÁN ČINNOSTI OLYMPSPORTU PRO ROK 2005

Vydavatelská činnost

Zpravodaj Olympsport - vydána budou čtyři čísla v rozsahu 24 stran
Knihovničky - dva sešity v rozsahu 48 stran (Katalog razítek se sportovní tematikou do roku 1939 a Dodatek Monografie historie Českého olympismu ve filatelii)

Propagace olympismu

Podle potřeby zajistíme vypracování návrhů propagačních vložek a příležitostných razítek se sportovní tematikou pro zájemce z řad pořadatelů sportovních akcí. Na základě předchozí dohody zastoupíme ČOV a ČeSTV při všech jednáních s Českou poštou s.p. v otázkách přípravy a výroby poštovních známek se sportovní tematikou.

Výstavní činnost

Členové OS se zúčastní Mezinárodní filatelistické výstavy BRNO 2005, případně dalších výstav. V průběhu roku připravíme dvě propagační výstavy menšího rozsahu.

Setkání členů OS

V roce 2005 uspořádáme dvě setkání členů OS, jarní a podzimní, spojené s odbornými přednáškami z historie OH.

Zasedání komise FIPO v Lausanne

Dva zástupci OS se zúčastní zasedání Mezinárodní komise pro olympijskou filatelii FIPO při MOV, které se uskuteční v Lausanne. Předpokládaná doba trvání 3 – 4 dny.

ZPRAVODAJSTVÍ FIPO, které jsme v uplynulých dnech obdrželi, obsahuje některá zajímavá sdělení :

- Nová národní asociace pro olympijskou filatelii byla založena v Norsku. Jejím presidentem byl zvolen

Mr.Fredrik C.Schreuder, Eiksveien 83-N.1361, OSTERAAS, Norway.

Norským přátelům přejeme samozřejmě mnoho úspěchů v jejich činnosti!

- Světové setkání olympijských sběratelů se uskuteční, opět pod názvem **World Olympic Collectors Fair**, v Olympijském muzeu v Lausanne ve dnech **13.- 15.května 2005**. Tedy bohužel ve stejnou dobu, jako je naše BRNO 2005. Kontakt pro případné zájemce : Musée Olympique, Villa Olympique, 1 Quai d'Ouchy, CH 1001 Lausanne, Suisse

- Italští filatelisté zvažují možnost uspořádat v Turině v době konání ZOH filatelistickou výstavu **OLYMPEX 2006**. Věc je zatím v jednání, výstava by se měla týkat exponátů s tematikou zimních sportů a měla by obsahovat i třídu prvovystavovatelů premiéra. Pokud máte v úmyslu připravit podobný exponát, doporučuji neváhat!

Výplatní strojek MOV v Lausanne používá novou propagační vložku, připomínající letopočty života Pierre de Coubertina.



V Česku byla ustavena **Národní asociace sběratelů olympijských odznaků a memorabilii**. Stejně jako

Olympsport pracuje pod Českou olympijskou akademií, podrobnosti zatím nejsou známé.

Z VEDENÍ OLYMPSPORTU

JEN PÁR SLOV ...

Snahou vedení Olympsportu je zajistit pro své členy všechno to, co pro svůj koníček – sbírání, potřebují. Tedy filatelistický materiál, informace z oboru, možnosti výměny materiálu a všechno to okořenit zajímavostmi a údaji, které jsou poučné a přitažlivé. Členská základna přijímá nabízený servis různým způsobem a zřejmě i s různými pocity. Nedá se oddisktovat, že většina členů jsou pouze konzumenti a ne každý chce a může přiložit ruku ke společnému dílu. Přesto by bylo dobře, kdyby si všichni uvědomili, že členství ve společnosti je dobrovolné a že stejně tak dobrovolně vykonávají svoji práci členové výboru. Každá sebelépe myšlená činnost je dříve nebo později o penězích, které jsou jako vždy, až na prvním místě.

Osvětleme si tedy nyní některé skutečnosti, které s financemi Olympsportu souvisejí. Peníze máme uloženy na účtu u Poštovní spořitelny, která donedávna poskytovala většinu svých služeb buďto zcela zdarma nebo finančně velmi nenáročně. Dnes nám tento finanční ústav účtuje, mimo jiné, za jeden vkladový list 3.- Kč, měsíční poplatek za používání maxkarty 12.- Kč, za každý vklad maxkartou 3.- Kč, za každý výběr maxkartou 7.- Kč, za každý kredit v rámci ČSOB 4.- Kč a za kredit z jiného finančního ústavu 6.- Kč.

V prosinci jste obdrželi pro úhradu příspěvků nebo zaslání filatelistického materiálu vkladový list. Někteří z vás jste tento vkladový list nepoužili a požadovanou částku jste uhradili převodem z vlastního účtu. V tom okamžiku jste připravili Olympsport o deset korun, nemluvě o potížích pokladníka, který nezná číslo vašeho účtu, neví, kdo že mu tu částku vlastně zaslal.

Čas od času se některý z členů Olympsportu rozhodne své členství, ať již z jakýchkoliv důvodů, ukončit. To by nebylo nic divného, divný je způsob, jakým to udělá. Počká na konec roku, nechá si zaslat vkladový list a potom

zaujme charakteristickou pozici mrtvého brouka. To jest - nedělá nic. Chytře počká, až mu dorazí jedna dvě upomínky, případně první číslo zpravodaje nového ročníku a potom se třeba, bude-li konstelace hvězd příznivá, uráčí zaslat korespondák s oznámením, že končí. Nehledě na zbytečnou práci pokladníka a dalších členů vedení není problém za způsobenou škodu napočítat 55.- Kč. Včasnost platby členských příspěvků je další lahůdkou. Jsou tací, kteří je platí až ve II.čtvrtletí. Tím připravují kratochvíle administrátorovi, pokladníkovi a ti si stěžují u předsedy. Podobné legrace se konají kolem zasílaných noviněk, přesněji kolem jejich úhrady. Tady se případné ztráty pohybují až v řádu stokorun.

Zásady, které jsme si stanovili, jsou jednoznačné. Čtyři čísla zpravodaje a dvě čísla knihovničky ročně, dvakrát do roka rozesílané materiály z novinkové služby. Každý člen z Čech obdrží ročně protihodnotou za svoje příspěvky minimálně 150 stran většinou vysoce odborného textu. Náklady včetně poštovného činí v tuzemsku 190.- Kč, při zasílání do ciziny 340.- Kč. Příspěvky v Česku a na Slovensku činí 200.- Kč ročně a v cizině 15€, tedy 450.- Kč ročně. Výbor hledá nové aktivity, které by zlepšily naše služby a snížily finanční náklady. Patří mezi ně společná platba příspěvků s filatelistickým materiálem a platba na setkáních členů. Novinkou je zdarma poskytovaný on-line servis noviněk a zpráv z našeho oboru po internetu. Zatím jsme tento on-line zpravodaj zasílali všem, od kterých jsme měli k dispozici jejich internetovou adresu. Další případní zájemci se mohou přihlásit zasláním své e-mailové adresy na olympsport@iol.cz. Stejně tak ti, kterým zasílání na jejich adresu nevyhovuje, mohou požádat o zrušení této služby. Zasílání tohoto on-line zpravodaje je zdarma! Zatím vyšla čtyři čísla!

ZPRAVODAJ ELEKTRONICKY

Při řešení finanční problematiky hodláme zavést další službu. Zpravodaj č.2 připravíme v elektronické podobě a zájemcům jej v této formě jako soubor Akrobat Readeru zašleme. Ti si budou mít možnost zpravodaj na vlastní tiskárně vytisknout dokonce barevně a ve formátu A4. My ušetříme za tisk zpravodaje a hlavně za poštovné, což je náklad nejpodstatnější. Zájemci, kteří by to chtěli zkusit, se ohlásí redaktorovi zpravodaje, Honzovi Petrásovi na adrese petras.jan@quick.cz. Slovenským přátelům nabízíme členství se základní sazbou 200.- Kč při zasílání zpravodaje elektronicky a 350.- Kč při zasílání v poště v papírové formě jako doposud. Dodržení stávající výše členského příspěvku by bylo možné při hromadném zasílání na adresu v Česku.

PŘÍLOHA ZPRAVODAJE

Do dnešního zpravodaje je vložený list s novým formulářem členské přihlášky a s dalším formulářem přihlášky k novinkové službě. Prosíme vás všechny, abyste vyplnili členskou přihlášku za svoji osobu znovu, protože staré přihlášky jednak nemáme kompletní, za druhé na nich řada údajů již neplatí (telefony, adresy, e-mail). Pečlivost prosím věnujte vyplnění vámi sbírané tematiky a vašich filatelistických exponátů. Pochopitelně pouze sportovních! Přihlášku k novinkové službě Olympsport vyplní pouze ti, kteří mají o tuto službu zájem. Novinkář a pokladník OS vás prosí, abyste tuto přihlášku vyplnili pečlivě. Vyplní ji opět všichni zájemci, tedy i ti, kteří již novinky dostávají. Obě přihlášky po vyplnění zašlete na adresu :

B.Polák, P.O.Box 47, 150 21 Praha 5 – Smíchov

VÝHODNÝ VÝPRODEJ, NO NEKUPTE TO!

Olympsport rozpoustí přebytečné záso-by čistých – nerazítkovaných přitisků na celinách se sportovní tematikou. Objednávejte rovněž u pokladníka B.Poláka za následující ceny :

Dopisnice s vytištěnou známkou 2 – 3 Kč za 6 Kč kus, 4 – 5 Kč za 8.- Kč kus, 6 – 7 Kč za 10 Kč kus, 8 – 9 Kč za 12 Kč kus a nad 9 Kč za 15 Kč kus. Objednávat možno počty kusů v jednotlivých cenových relacích nebo počty kusů podle jednotlivých sportů. Nákupem těchto dopisnic a jejich používáním pomůžete nejen oživit zájem o jejich sbírání, ale i propagovat úspěchy českého sportu. Samozřejmě zdaleka nemáme všechny přitisky, které byly vydané! Jedná se ve všech případech o tzv. přitiskové celinové dopisnice, hodnocené v katalogu minimálně 20.- Kč/ks!!

ZMĚNY V ČLENSKÉ ZÁKLADNĚ

Novou adresu si poznamenejte u Ivana Vápenky :

Ivan VÁPENKA, Plzeňská 84, 26701 Králův Dvůr – Počaply

Novým členem je pan

Ondřej HÁJEK, nám.TGM 145, 394 03 Horní Cerkev. Sbírá olympijské hry, MOV a významné olympioniky. E-mailové spojení hajek.o@quick.cz.

Svoje členství ukončili k 31.12.2004 tito členové :

Bohumil FUNDA ze Dvora Králové, Jiří POSPÍŠIL z Pardubic, Václav ULRICH z Herálce a Václav VESELÝ z Prahy 4.

Zrušeno bylo členství pro **Karla ŠAŠKA z Prahy 7 a Karla ZIKU z Blatné.**

ZMĚNY V REDAKCI ZPRAVODAJE

Nedá mi to, abych se nevrátil k již v minulém zpravodaji inzerovanému odchodu Ivana Vápenky ze šéfredaktorské židle našeho zpravodaje. Ivan se jednak odstěhoval z Prahy (nová adresa viz výše!), jednak měl na jeho rozhodnutí zřejmě vliv fakt, že se současně stal čelným funkcionářem námětové sekce Skauting, kde současně rediguje i zpravodaj sekce Skautifila. Skauting a obdiv k Jaroslavu Foglarovi – Jestřábovi, byl asi prvotní z hlediska jeho vztahu ke sběratelství jako takovému, takže se Ivanovi nelze divit. Naštěstí mu zbývá ještě dost jeho sběratelských aktivit, zaměřených sportovně a jako úspěšný vystavovatel bude ve své činnosti v Olympsport jistě pokračovat.

Nevím přesně, jak je to dlouho, co jsme se u filatelie setkali poprvé. Snad na výstavě v Roudnici, nechci ani pátrat po tom, kolik je to let. Víím ale jedno. Když bylo potřeba vzít za nějakou práci, Ivan u toho nikdy nechyběl. Stejně jako se s vervou sobě vlastní pustil do organizování naší poslední výstavy Olympsport 99, vzal si za svoji i přípravu zpravodaje. Je třeba přiznat, že pod jeho redaktorováním získal zpravodaj svébytný vzhled a grafickou úpravu. Nepřipomenout nelze dvě vynikající knihovničky o Závodu míru a jeho úspěchy vystavovatelské. Ať už jeden z prvních jednorámových exponátů Tour de France nebo klasický pětirámový tematický exponát, věnovaný Závodu míru, to vše může sloužit jako vzor a pomůcka pro všechny členy společnosti. Tak tedy ještě jednou : Ivane díky a mnoho úspěchů v další vystavovatelsko – sběratelské činnosti.

Současně mi nezbývá, než na stejném místě, ze kterého Ivan odchází, přivítat nově přišedšího, tentokrát Honzu, nebo chcete-li Jana, s příjmením Petrása. I u něho jsem přesvědčen, že bude mužem na svém místě, což již dokázal svým CD katalogem olympijských známek. Přeji mu, spolu s vámi v této činnosti mnoho zdaru.

NOVÉ ŠTOČKY

Od 10.II.2005 používá výplatní strojek Olympsportu novou propagační vložku, připomínající, že přesně za rok, 10.II.2006, budou v italském Turíně zahájeny další Zimní olympijské hry. Současně razítko připomíná i tu skutečnost, že na zimních olympijských hrách 1928 ve švýcarském St.Moritz byl mezi nejúspěšnějšími československými reprezentanty i lyžař Otakar Německý.



Boža Modrý, slavný hokejový brankář čtyřicátých let minulého století, stříbrný medailista ZOH 1948 a mistr světa 1949 je jmenovcem nové hokejové haly v Lanškrouně. Místní pošta použila strojové razítko a výplatní otisk (více na straně 5).



Ve čtvrtek 24.2.2005 používala pošta Praha 6 propagační vložku ve výplatním strojeku Postalia, kterým Olympsport připomněl úspěch lyžařky Kateřiny Neumannové, která se na Mistrovství světa v klasickém lyžování v německém Oberstdorfu stala 17. února mistryní světa v běhu na 10 km.

V sobotu 19.3.2005 se konal v Sazkaaréně VII. sjezd Českého střeleckého svazu. K této události používala ve dnech 18.-19.3.2005 pošta Praha 6 propagační vložku ve výplatním strojeku Postalia s připomínkou úspěchů našich střelkyň Kateřiny Kůrkové a Lenky Hykové na OH 2004.



Těsně před redakční uzávěrkou zpravodaje nás příjemně překvapil biatlonista Roman Dostál, který se 9.3.2005 stal v rakouském Hochfilzenu mistrem světa ve vytrvalostním závodě na 20 km. Sdružení sportovních svazů ve svém výplatním strojeku připomíná jeho triumf.

dobře, jen houšť!

Při setkání Olympsportu v Brně bude pošta na Výstavišti používat propagační vložku ve výplatním strojeku Postalia, připomínající 25 let od zisku zlaté olympijské medaile našich fotbalistů na OH 1980 v Moskvě. Vyobrazený je střelec zlatého gólu, brněnský Jindřich Svoboda. Když se vše podaří, uvítáme jej na malé autogramiádě při našem setkání (více o setkání na str. 5).



Otevření haly Bóži Modrého v Lanškrouně 2005

Lanškrounští příznivci ledních sportů dostali 27. ledna 2005 dárek, jakým se může pochlubit nemnoho měst naší republiky. Byla zde otevřena víceúčelová sportovní hala, pojmenovaná po našem legendárním hokejovém brankáři 30. a 40. let minulého století.

Slavnostní otevření haly Bóži Modrého se uskutečnilo za účasti mnoha celebrit města Lanškrouna, a také za přítomnosti obou dcer B. Modrého Blanky a Aleny. V úvodu byla odhalena před vstupem do haly pamětní deska ing. B. Modrého, připomínající jeho úspěšnou reprezentaci a také čestné občanství města Lanškrouna (autorem desky je ak. sochař Zd. Kolářský). Úvodní hokejový zápas pak obstarali bývalí hokejoví reprezentanti Československa pod vedením Gusty Bubníka, tehdejšího spoluhráče B. Modrého. Hokejová parta Havel, Nový, Dvořák a další na své hokejové umění doposud nezapomněla a místní mužstvo porazila 20 : 9.

Otevření haly B. Modrého pro veřejnost s programem se pak konalo o dva dny později 29.1.2005.

Ing. Bohumil Modrý - jeho životní osudy a vztah k městu Lanškrounu:

Bóža Modrý se narodil 24. 9. 1916 v Praze a zemřel 21. 7. 1963 tamtéž. Byl významným brankářem LTC Praha a prvním čs. mistrem světa 1947 v Praze a ještě 1949 ve Stockholmu. Na ZOH ve Sv. Mořici 1948 získal stříbrnou medaili. Československo reprezentoval plných 13 let.

V roce 1950 byl se svými spoluhráči obžalován a odsouzen do vězení na 15 let za údajnou špionáž a velezradu. Po odpykání několika let zemřel předčasně na následky práce v uranových dolech v Jáchymově. Stalo se tak v době vykonstruovaných politických komunistických procesů a intrik.

Do Lanškrouna jezdil Bóža již jako malý chlapec s rodiči ve dvacátých letech minulého století na letní byt. Ve třicátých letech sem zajížděl jako dvacetiletý mladý muž i v zimě a hrával zde hokej na Dlouhém rybníku. Lanškroun navštěvoval často a měl ho moc rád. Po roce 1945 se sem nastěhoval s celou rodinou a působil zde jako správce cihelny pod Zámečkem. Jako stavební inženýr dokonce vypracoval návrh na územní rozvoj města Lanškrouna. Po návratu z vězení zde v letech 1955-56 prožíval letní pobyt u svých přátel.

V roce 1994 byl jmenován čestným občanem Lanškrouna in memoriam a byla zde odhalena jeho busta a pojmenována i ulice. Dnes se tedy dostalo této legendární postavě naší hokejové historie další lanškrounské pocty v podobě jeho hokejové haly.



Česká pošta LANŠKROUN používala v den slavnostního otevření (27.1.2005) na příležitostné přepážce v hale razítkovací strojek Postalia s černým strojovým razítkem a propagační vložkou k této akci (portrét B. Modrého). Stejná pošta pak využila tutéž propagační vložkou i při otevření pro veřejnost (29.1.2005), tentokrát ve výplatním razítkovacím stroju Postalia – OVS (červený).



-I.V.-

Jarní setkání členů Olympsportu v Brně – oprava chyby z minulého čísla

První letošní setkání členů Olympsportu se uskuteční při Evropské výstavě poštovních známek BRNO 2005 na brněnském výstavišti v sobotu 14. května 2005 v budově Kongresového centra, Výstaviště 1, v sále B ve druhém podlaží od 13 do 16 hodin. Tuto informaci jste mohli číst již v minulém čísle, ale neškodí ji zopakovat, zvláště když si v ní zařadil „šotek“ a v článku bylo uvedeno špatné spojení na výstaviště. Na brněnské výstaviště je spojení od vlakového nádraží „šalinou“ (tramvaji) č. 1 směr Bystrc.

For new exhibit about ski-jumping I need all better materials, especially Deutsche slogan postmarks 1936!

Pro nově připravovaný exponát s tematikou skoky na lyžích hledám lepší filatelistický materiál, zejména strojová razítka Německa k ZOH Ga-Pa se skokanem na lyžích, nabídněte!!

Ing. Jaroslav Petrásek, POB 13, 282 23 Český Brod

Hledám a koupím nebo vyměním PR k MS v ledním hokeji 1959 Bratislava-autopošta, Brno, Ostrava, Kolín, Mladá Boleslav, Plzeň 1, Kladno 1, dále pak 2 SR Praha 025 s rozlišovacími čísly "23" a "24" a Bratislava "Chcete vyhrát? Sázejte na MS v hokeji!"

Arnošt Kassowitz

II.ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY VE SVATÉM MOŘICI

II.Zimní olympijské hry ve Svatém Mořici (Švýcarsko) se uskutečnily 11.- 19.2.1928. Her se zúčastnilo celkem 495 sportovců (z toho 27 žen) z 25 zemí. Z Československa přijelo do známého švýcarského sportovního střediska celkem 28 sportovců, žena mezi nimi byla pouze jediná. Na pořadu her byly soutěže v šesti olympijských sportech – v jízdě na bobech, krasobruslení, ledním hokeji, lyžování, skeletonu a rychlobruslení. Rozděleno mělo být celkem 13 sad olympijských medailí, ženy závodily ve dvou z nich. Závod vojenských hlídek byl zařazen jako ukázkový sport.

Předsedou organizačního výboru byl W.Hirschy, gen.tajemníkem F.Messerli. Naši výpravu vedl Josef Rössler-Ořovský. Olympijský slib za závodníky složil švýcarský lyžař Heinz Eidenbenz. Průběh her byl silně ovlivněn oblohou, která zcela znemožnila nejdelší rychlobruslařský závod na 10 km a ohrozila i další soutěže. Přesto hry skončily velkým sportovním i finančním úspěchem.

V hodnocení podle počtu získaných medailí jsme s jednou bronzovou (R.Burkert ve skoku) obsadili společně s Velkou Británií, Belgií, Švýcarskem a Německem 8. místo. Nejúspěšnějšími sportovci her byli norský lyžař Grottnumsbraten a finský rychlobruslař Thunberg, oba se dvěma zlatými. Nejznámějším olympijským vítězem však byla určitě pozdější filmová hvězda, norská krasobruslařka Sonja Henie.

Otakar Německý spolu se svým bratrem Josefem patřili k našim nejúspěšnějším lyžařům první poloviny minulého století. Otakar se narodil 2.března 1902 v Novém Městě na Moravě v rolnické rodině. Byl jedním z jedenácti dětí, všechny závodily na lyžích. Otakar s Josefem byli zakladateli novoměstské lyžařské běžecké školy. Otakar neboli Otek, jak jej nazývali přátelé, byl vedoucím závodníkem československé reprezentace dvacátých let minulého století. Počátky jeho vynikajících výkonů spadají do období studia na brněnské veterině. Největšího úspěchu, dvou titulů mistra světa v běhu na 18 km a ve sdruženém závodě dosáhl na mistrovství světa v roce 1925 v Jánských Lázních. O dva roky později, v roce 1927, vybojoval na dalším MS v Cortině d'Ámpezzo stříbrnou medaili ve sdruženém závodě.

Zúčastnil se dvakrát zimních olympijských her. Na těch prvních, 1924 v Chamomix zlomil v závodě na 18 km lyži a musel vzdát. O čtyři roky později byl ve sdruženém závodě po běhu, který tenkrát soutěž zahajoval, na druhém místě. Ve skoku se mu již tolik nedařilo a skončil celkově osmý. V běhu na 18 km se umístil na 15.místě. Byl i členem naší vojenské hlídky, která skončila v ukázkové disciplíně na šestém místě. Běželo se tenkrát na 28 km. Byl i vícenásobným mistrem Československa, Polska a Francie v závodě sdruženém.

Jako důstojník veterinární služby čsl. armády působil v mnoha posádkách po celé republice, vychovával armádní lyžařské závodníky a vedl lyžařskou reprezentaci na mnoha závodech po celé republice i v zahraničí. Po skončení aktivní vojenské služby se vrátil do Nového Města na Moravě, kde v místním JZD pracoval jako zootechnik. Zemřel 18.března 1967 v Brně.

RŮZNÁ SPORTOVNÍ RAZÍTKA



- 1) 29. 4. 2004 Tel Aviv (Izrael) – Final four, finále evropské ligy v basketbale
- 2) 28. 2. 2005 Barcelona (Španělsko) – 37. zasedání Olympijské akademie Španělska
- 3) 16.-18. 7. 2004 Rouen (Francie) – Mistrovství Francie v lehké atletice
- 4) 9.-12.12.2004 Wien (Rakousko) – Mistrovství Evropy v plavání v krátkém bazénu

HobbyMania v Plzni

Třetí ročník HobbyMania v Plzni, se uskuteční v pátek 22. dubna 2005 (10-18 hodin) a v sobotu 23. dubna (10-16 hodin). Akce proběhne v Domě kultury na Americké třídě (poblíž hlavního nádraží ČD).

Kromě filatelie budou na HobbyManii přítomny další sběratelské obory. Vstupné: dospělí 30 Kč, děti 20 Kč. **Setkání Olympsportu se na této akci pro nezámerné členy neuskuteční!** To však nemusí být překážkou Vaší účasti na HobbyManii v Plzni.

OLYMPHILEX 2004 nešli by ste ho pod Akropolou ...

Najprv dlhá neistota – bude v Aténach OLYMPHILEX ? Protichodné, prevažne však spochybňujúce správy prichádzali celý rok. Ešte 4 mesiace pred jej konaním to vyzeralo na „väťu Kosínovu“: „hin se hukáže...“

Priznám sa, že som nepatril k tým, ktorí boli presvedčení o schopnosti Atén zorganizovať „jubilejné“ hry v roku 1996. Nepohoršoval som sa preto nad hrami v meste CNN a coca-coly. Mal som pocit, že organizačné schopnosti Grékov stačia akurát tak na filatelistickú výstavu. V tomto smere nastavila tá, ktorá sa v 1996 konala v krásnych priestoroch Zappeionu, latku „prokuraté vysoko“, i keď úvod bol i tam chaotický. Dnes som poučený. Gréci dokázali za „získaných“ osem rokov, či, pravdupovediac za posledných pár mesiacov pred ich začiatkom, urobiť „grécky zázrak“ a pripraviť úspešné hry. Klobúk dolu! Ten, kto zažil prípravu a realizáciu aténskeho OLYMPHILEXU by neveril, že „per analogiam“ olympijské hry nebudú „prúser“. Začnem od Adama. Scripta manent, hovorievali Rimania. Potomkovia ich inšpirátorov (a tiež potomkovia Aristotelovi a Sofoklovi) zorganizovali svetovú prehliadku olympijskej a športovej filatelie bez toho, aby do jej otvorenia vydali tlačou čokoľvek. Bola to výstava bez buletínov a bez prihlášok exponátov. Ešteže aspoň zoznam exponátu a papierové obaly na exponátové listy „dorazili“. A aj ten zoznam, s 80-timi „chlievikmi“ nepomyslel na fakt, že na takúto výstavu sa prihlásia i exponáty, ktoré majú nárok na 128 listov. Vravnel som si: koniec dobrý, všetko dobré a potešený tým, že i Nitrania sa rozkývali a poslali prihlášky, vyrazil som, zaťažený 34 kilogramami „živej váhy“ exponátov (a potom nech niekto povie, že známky sú len také malé papieriky!) „na Atény“ ako Švejk na Belehrad. Tuhle válku vyhrajem!

Slovenské aerolínie nás viezli hlbokou nocou a mal som obavu, či ma dakto z organizátorov bude v hanebne včasnú rannú hodinu (za hlbokej tmy) čakať na letisku. Čakal! Keď som sa ráno pri recepcii hotela stretol s kolegami komisármi, mnohými „starými kamarátmi“ (ako hovorí Ferko Mikloško), spadla zo mňa únava z noci, v ktorej som dožičil celých 85 minút osviežujúceho spánku. Hotel bol asi 30 km od centra mesta a vyznačoval sa dnes už nezvyčajným javom: na izbách neboli televízory. Ale bola klimatizácia, takže som absenciu „debny“ videl ako menšiu chybu krásy. Nasadnúť do autobusu smer výstava netušil som, kam ma vezie.

Stručne rečeno, ak by sme v Bratislave usporiadali výstavu vo výskumnom ústave hydinárskom v Ivánke (kedysi také čosi stálo pri starej ceste na Senec), neboli by sme ďalej od návštevníka ako v Aténach. V Atlante to bolo v úplnom centre (v Bratislave ako by to bolo v „Manderláku“) a aj tak medzi výstavné rámy takmer

nikto „ani nepáchol“. Ak potom Manfred Bergman hovoril o „desaťtisícoch“ návštevníkov, mal som pocit, že bol na inej výstave. V Aténach do blízkosti výstavnej haly už ani nechodila mestská verejná doprava, ktorá končila kus pred jej bránami. Návštevníci nás teda rozhodne neobťažovali... Nevie, ako to oklasifikoval Manfred, použijeme, uvidíme. Výstavné priestory boli pritom slušné, klimatizácia fungovala, záchody boli čisté. A na moje požiadanie zatemnili organizátori veľké „výklady“, ktorými slnečné lúče, veľkí nepriatelia exponátov, ohrozovali niekoľko z nich. O výstave som mal od počiatku prehľad, lebo sme spolu s Jardom Petráskom a Romanom Babutom namontovali „pol výstavy“. Keď sme videli problémami zavaleného a s výnimkou jedného- dvoch pracovných „domácich“ (vlastne, napadá ma len jeden, Pantelis Leoussis, vždy usmiata úplne verná kópia talianskeho komika Uga Tognazziho) keď išlo o robota osamelého Tonyho Virvilisa (všetka česť, stokrát za tých pár dní zachraňoval viac či menej úspešne výstavu pred debaklom!), prebudila sa v nás „práca ako potreba človeka“ (ako s ňou blbli klasici marxizmu). Makali sme až do podvečera – a výstava stála. Oceniť treba dnes už stále častejšie rámy s horným upevnením ľahkého nerozbitného „skla“, ktoré s využitím „bortviša“ umožňujú montáž a demontáž bez pomocníkov. S tým „stánim výstavy“ som to vlastne ohodnotil „naručovo“, o.i. nemecké a nórske exponáty sa podarilo odkliať z letištnej colnice až na druhý či tretí deň výstavy...

Ale prišiel deň slávnostného otvorenia, prišiel J.Rogge, prišiel minister pôšt a prišiel i sám veľký Samaranch. Prvý zmieneny sa rýchlo odpratal, ale



čestný predseda MOV venoval svojej starej láske predsa len viac času. Obdaril ho katalógom SLOVOLYMPFIFY 2004 a materiálmi, ktoré vznikali pod gesciou Spoločnosti, som mu v krátkom rozhovore pripomenul, že je držiteľom čestného doktorátu univerzity, na ktorej celý život pracujem. Napriek veku (nik nemladne) ukázal dobrú pamäť a darček ho potešil. Bolo to len týchto pár chvíľ, keď bolo na výstave „plno“. Vzhľadom na prítomnosť „papalášov“ prišli totiž aj ich podriadení, ktorým síce filatelia veľa nehovorila, ale „patrilo sa prísť“.

Potom už nastali všedné dni. Komisári a jurymani (ak práve nejurovali, či „neporotili“?) obťažovali zväčša neuveriteľne nekompetentných pracovníkov výstavnej pošty, ktorí, vraj špeciálne vyberaní, ovládali

s jedinou výnimkou, ktorá prišla v plnej kráse na tretí deň a stojí za zmienku, jediný svetový jazyk: gréčtinu.

Prvé dva dni boli na pošte všetky možné pečiatky, i tých športov, ktoré ešte podľa programu hier nezačali. Prestavovanie dátumov pečiatok síce prinášalo pokarhanie, ale „možné bolo všetko“. Priznám sa, že som sa v tej veci priamo neangažoval, sotva totiž budem dakedy extenzívne dokumentovať aténske hry z roku 2004, ale z pozície „neustranného pozorovateľa“ môže povedať, že vládla lenivosť a anarchia. Spočítanie 4 položiek v celkovej sume okolo 20 euro trvalo dlhé chvíle a nezriedka vyžadovalo korekciu (ako tí „poštári“ skončili základnú školu, vie len Boh), nálepky pre doporučené zásielky dorazili až na tretí deň, o to viac sa „mobilovalo“ uprostred obsluhovania, takže slabšie národy spomedzi zákazníkov čerti brali... Nám známy socializmus v čistej EÚ - podobe. Zrejme i preto platí, že na rozdiel od Írov Grékom ani vstup do EÚ nijak zvlášť nepomohol. Ale – prišiel zmienený tretí deň. Niežeby ostatní začali kmitať – ale prišla Katherini, ktorá hovorila po anglicky a prišiel s ňou zákon – presne ako so sudcom Royom Beanom, ak sa náhodou čitateľ pamätá na jednu z legendárnych filmových postáv môjho obľúbeného Paula Newmana. Zrazu bol koniec povahujúcim sa pečiatkam, koniec prestavovaniu dátumov. Výstavné pečiatky, ktoré už „boli“ a mali pevný dátum, ale aj pečiatky športov, ktoré už „skončili“ mali po jej príchode „utrum“ a navždy z výstavnej prepážky zmizli. Dohadovanie nepomohlo, Katherini bola pevná ako legendárni Lakedaimonští v Thermopylskom priesmyku... Apropo výstavné pečiatky: tie pomerne málo nápadito (slovne) pripomínali dejiská rôznych antických regionálnych či panhelénskych hier – pýtijských v Delfách, nemejských či istmijských samozrejme i olympijských a v deň otvorenia výstavy „olympijskú ekecheiriú“. Výstava mala dve otvorenia, jedno 12. (pre nás, zopár povinných „priamych účastníkov“) a druhé 13. augusta pre „verchušku“.

Vyšiel k nej hárček s reálne nepoužiteľným nominálom (ak by ste si nezmysleli poslať rovno



cenný list, čo by iste vyvolalo kolaps ktoréhokoľvek z náhodne oslovených pracovníkov pošty) vo výške 6 euro. Jeho námetom boli mnou už v iných článkoch SLOVOLYMPU intenzívne kritizované príšery, slúžiace ako maskoty hier a všetko uvedené bolo spolu dôvodom, že som si nekúpil ani jeden

exemplár. Ani zisk zlatých výstavných medailí ma k tejto investícii neprímäl. Grécka pošta vylepšila i tak intenzívny „ryžung“ vydaním súťažových hárčekov viacerých olympijských sérií, takže nominálové investovanie sa bez veľkej duševnej a umeleckej námahy vydavateľa zdvojnásobilo.

Z môjho pohľadu si tak zo záplavy emisií jednoznačný primát udržal pekný hárček zobrazujúci dejiská prvých novodobých hier z r. 1896, hoci jeho nominál 6 euro tiež stačí na poslanie slona a nepochybne originálny nápad emisie so športovými náradím bez športovcov. Ako-tak obstáli i antické mince so športovými námetmi, i keď s týmto nápadom grécka pošta vykrádala sama seba, lebo mince boli už súčasťou námetu série k OH 1980 a presne vzaté i k „OH“ 1906 (hodnoty I a 2 lep. zobrazujú tú istú mincu, ako známka 0,47 euro z „mincovej série“. Kolegovia komisári a hŕstka záujemcov vytvárali kombinácie



„pasujúcich“ frankatúr a pečiatok na dofrankovaných celinách, ktorých vyšli 4 série, pričom štvrtili súťažové zošitky, ktoré boli vrcholom lúpežných nájazdov pošty na vrecká zberateľov. Problém bol v tom, že sumár, t.j. známka a celina sotvakedy vytvárali zmysluplný nominál (čo je rozhodujúce kritérium „dobrej celistvosti“) a dofrankovanie ďalšími známkami by zas rušilo „konceptiu“. Dosť však o biznise a známkach - o tých venovaných gréckym víťazom podľa ešte čerstvej austrálskej tradície možno napíše Ervín, známku dopovaného víťaza vraj stiahli, to zas bude „terno“! Mohli ju s pretlačou, motívom ktorej by boli „bobule“ a logo ich výrobcu.

Svetlá pamiatka výstavy v r. 1996 však mala za následok, že 27 komisárov prinieslo napriek všetkým neistotám skutočne výkvet svetovej olympijskej a športovej filatelie. Spomedzi najjasnejších hviezd chýbali hádam len Dieter Germann (ktorý sa vraj nahneval, že mu zrušili objednávku hotelovej izby) a futbalový mág Bruno Cataldi-Tassoni. Spomínal som na zosnulú absolútnu víťazku OLYMPHILEXU zo Sydney, lady Rapkinovú (jej exponát skončil v aukcii firmy Köhler) a priateľov Moritza Rosena a Ossi Virtanena, ktorí svoje exponáty medzičasom predali (jeden u Benneta v Baltimore, druhý u Feldmana v Ženeve). Perly z ich exponátov som však našiel u viacerých vystavovateľov, predovšetkým však u rýchlo napredujúceho tureckého kolegu - komisára M.E.Agaogullariho, ktorému však ani masívne investície

nepomohli k viac než 85 bodom. Dúfam, že sa neďa odraďiť (ako pred časom raketovo investujúci Jurij Beljuga) a bude „pracovať“ i nad duchom exponátu. Pracuje nad ním priateľ Jiraprasertkun z Thajska. Toho pomerne prísna jury ocenila 81 bodmi a ešte prísnejšia bola na Vojtecha Jankoviča, ktorý urobil za pár rokov obrovský pokrok a jeho exponát bol podľa mňa jeden z evidentne podhodnotených. Pravdou je, že cyklistika je po klasických olympijských exponátoch, pri ktorých je konkurencia stále najväčšia, a futbale hádam najvystavovanejším športovým námetom. Konkurent sa mu vynoril z donedávna filatelisticky rozvojovej Číny. Čínski filatelisti, ktorých exponáty mali ešte v Atlante, jemne povedané, regionálnu úroveň, urobili divy. Ak by Čína urobila rovnaký pokrok v rozvoji demokracie, uchádzal by som sa o účasť na OLYMPHILEXE 2008.

Je čas na trochu radostnej štatistiky. V hlavných súťažných triedach zápolilo 132 exponátov a udelilo sa v nich 15 zlatých (z nich tri veľké), ktoré si rozdelili exponáty 5 krajín, 15 veľkých pozlátených, 34 pozlátených, 23 veľkých strieborných, 19 strieborných, ale tiež 15 postriebrených, 10 bronzových a 1 potvrdenie o účasti, čo by sa na takejto prehliadke a v týchto triedach stávať nemalo. Svedčí to o otáznej práci komisárov alebo jurymanov na tých výstavách, cez ktoré sa takéto exponáty kvalifikovali.

Slovensko malo v hlavných triedach 4 exponáty. Striebornú medailu za 70 bodov získal Igor Banás a jeho koníky, ktoré sa však musia naučiť anglicky, aby mohli preskočiť i vyššie prekážky. Pozlátenú medailu za 80 bodov dostal Vojtech Jankovič, ktorý musí len vytrvať a pokračovať. Tematickej filatelii všeobecne i svojmu svetu pedálov rozumie ako málokto. Ďalšie dve medaily, zlaté, získali moje exponáty. Pre svoju radosť mám najmenej dva dôvody. Prvý bol fakt že tie zlaté boli dve.

Dve zlaté na jednom OLYMPHILEXE (z doterajších siedmich súťažných od r.1987, ten prvý v r. 1985 bol nesúťažnou prehliadkou) doteraz nik nezískal. Druhý, pre mňa hádam ešte radostnejší, bol ten, že 92 bodov za exponát „Coubertinovi dedičia (1925-1944) znamenalo prelomenie dosť tupej (o to však vytrvalejšej) tradície jurovania, podľa ktorého musí byť „starší“ exponát povinne „lepší“.

Ten istý exponát získal na SLOVOLYMPFILE 2004 v Bratislave „len“ 87 bodov... o pár týždňov vo Valencii 90 (a prvé FIP zlato) a o ďalších pár týždňov 92 bodov. Bola to istá satisfakcia, na ktorú som čakal od výstavy Pacific 1997, po ktorej dovtedy jediný exponát rozdelil na dva. Coubertinove roky (1894-1925) získali v Aténach 90 bodov. Šľahačkou na torte bolo zaradenie prvého z exponátov do desaťčlenného finále, v ktorom jury počas palmares (pomerne chaoticky, ale predsa) verejne hlasovala o prvých troch exponátoch.

Zvíťazil grécky poštovo-historický exponát G. Sparisa venovaný I. olympijskej emisii pred veľmi podobným exponátom E. Mavridesa a návštevníkom

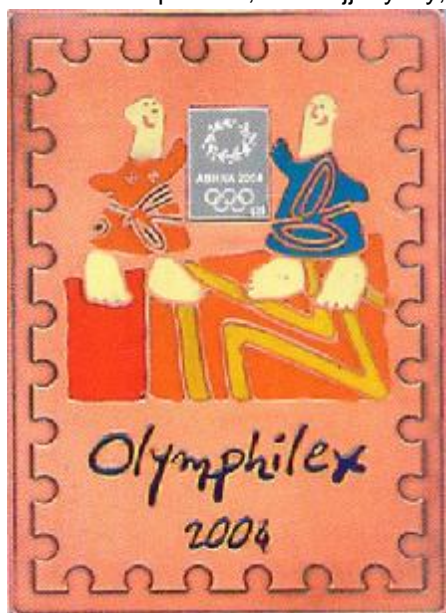
SLOVOLYMPFIFY známym exponátom Y. Doyou venovaným gréckej olympijskej emisii 1906. Treba povedať, že jury prijala toto poradie takmer jednomyselne, jediný kto vybočil, bol M. Bergman. Ten určil inú trojicu, zloženú výlučne z tematických exponátov. Pravdou je, že tematické exponáty sú nosnou súčasťou OLYMPHILEXU a také preferovanie poštovo-historických exponátov, aké nastalo v Aténach je dosť výnimočné. Na FIP výstave by sa



v konkurencii vzácných poštovo-historických exponátov (klasika Švajčiarska, USA, Británie či Rakúska, či trebárs „pobrežnej pošty v Peru“ alebo japonských „chryzantém“) sotva dočkali podobného triumfu. Nuž ale, bolo to „doma“ a prvé tri miesta doma aj zostali. Podľa mňa bol ďaleko najlepším exponátom ten ku storočnici basketbalu Taliana Luciana Calendu. Originálne libreto, skomponované z fiktívno-reálneho rozhovoru tvorca s legendárnym talianskym športovým komentátorom, ktorý sa celý život venoval daniu pod „deravými košmi“ a neuveriteľný filatelistický materiál ho robí neopakovateľným. I Tassoniho futbal, ktorý som videl v Paríži na výstave počas MS, obsahuje supermateriál, ale originalita Calendu je unikátna. Taliani získali 4 z 15 aténskych zlatých (okrem Calendu i Padova za jeho koníky a za futbal Francesconi a Brivio, ktorí dostali zlato aj „u nás“) a potvrdili, že sú absolútnou špičkou tematickej filatelie. A to klesol Santangelo s atletikou z 91 bodového (možno trochu preceneného) bratislavského zlata na 85 bodovú veľkú pozlátenú. Bez zlatej zostali Nemci, v Bratislave zlatý Karpinského exponát klesol o 2 body na veľkú pozlátenú. Druhú získal vynikajúci a možno podcenený (85 bodov) exponát Karla Rathjena (OH 1936), ktorého ďalší, hlboké vedomosti a pekný materiál prezentujúci exponát venovaný OH 1896-1932 jury 80 bodmi úplne nezaslúžene potopila. 5 zlatých získali Gréci (výlučne za poštovo-historické exponáty), 3 zlaté USA, 2 Slovensko a 1 Holandsko. Okrem známeho Bowmanovho

exponátu venoveného OH 1936 (92 b.) ma zaujal druhý americký zlatý exponát Vica Manikiana. Ten som videl prvý raz a celkom chápem, že ho Bergman v záverečnom hlasovaní jury zaradil na druhé miesto. Filatelistické i „olympijské“ znalosti, ale aj roky zhromažďovania vzácneho materiálu v krajine neobmedzených možností mu priniesli 91 bodov (ak by som si mohol vybrať, dám mu prednosť pred Bowmanovým). Bolo mi ťou, že na tretie miesto vo svojom absolútnom hodnotení zaradil Manfred, ktorý ma, pokiaľ viem, roky skôr topil, môj exponát „Coubertinovi dedičia“. Čťou o.i. práve preto, že predovšetkým Calenda, ale aj Manikian sú veľmi dôstojní súper, s ktorými sa dá prehrať. Nevie ako Manikiana, ale ak sa Ervín and Co. dajú nahovoriť na SLOVOLYMPFILU 2008, Calendu by sme mali špeciálne pozvať. Hoci, keď pozerám do palmares Atén a Bratislavy, ani teraz sa nemáme za čo hanbiť. Za špeciálnu zmienku stojí i holandský zlatý exponát, v ktorom Laurentz Jonker ukázal emisiu svojej vlasti k OH 1928 na úrovni monografie – od návrhov, cez tlač, jej chyby, poštové použitie, príležitostné pečiatky – radosť pozrieť.

Okrem už zmienených percent domácim a prítomnosti na iných (u nás výrazne nadhodnotený 85 bodový Makarcevov exponát „Olympijské úspechy ZSSR a Ruska“ aténska jury ocenila po zásluhy 76 bodmi) bolo tentoraz hodnotenie menej zmätočné ako v 1996, kedy sa muselo opravovať palmares. Apropos palmares. Vojto Jankovič v ňom bol hneď dvakrát, ale na moje veľké prekvapenie som v ňom nenašiel v triede literatúry vzorne v termíne prihlásený a načas v troch exemplároch organizačnému výboru do Atén zaslaný katalóg SLOVOLYMPFILY. Urobil som mierny škandál a tak, dodatočne, dostal pekné ocenenie v podobe veľkej striebornej za 76 bodov. Ešte počas výstavy v Bratislave som vyhovel e-mailovej prosbe priateľa Virvilisa a poslal mu jeden exemplár nášho výstavného katalógu „pre inšpiráciu“. Bol, ako sa čitateľ možno pamätá, dvojjazyčný, takže



nevyžadoval aby v Grécku zaviedli „matičný jazykový zákon“ – po slovensky bez výnimky! Na počudovanie sa v chaose príprav stratil nielen ten Tonyho ale aj tie 3 ďalšie kusy. Tony a aténski chlapci sa Bratislavou očividne neinšpirovali – prvý raz vyšiel na olympijskom OLYMPHILEXE výstavný katalóg bez jediného odborného článku (vraj nebolo kedy písať!?). Ešte 5 dní po začatí výstavy nám Tony Virvilis tvrdil, že katalóg síce nebude (počas výstavy) vôbec, ale že nemáme ľutovať, lebo vraj v novembri - decembri vyjde obsiahla všeobjímajúca publikácia, ktorá má byť zrejme súčasne buletinom, výstavným katalógom, palmares i monografiou. Na druhý deň to už nebola pravda, prišli katalógy. Naši vystavovatelia ich dostali, môžu posúdiť. Najpozoruhodnejšia na nich bola ich váha – a tú som vláčil ja.

A teraz k našim vystavovateľom v „promotion class“. V „promotion“ (trvale a neúspešne riešim problém prekladu tohto slova, nie sú to zďaleka len prvovystavovatelia, sú to vlastne „nekvalifikované“ exponáty, ktoré nespĺňajú kvalifikačné kritériá FIP výstav) bolo 39 exponátov. Jury v nej udelila ako najvyššie ocenenia veľké strieborné medaile (6), strieborné (6), postriebrené (17) a bronzové (10). Exponáty členov Spoločnosti boli ohodnotené takto: František Sopko: Hry v Olympii – hry najslávnejšie 70 b., strieborná medaila, Ervín Smažák: Organizátori ZOH 67 b., postriebrená medaila, Ervín Smažák: Hádzaná 67 b., postriebrená medaila, Ivan Trančík: Zimné športy na olympijských hrách 67 b., postriebrená medaila, Ján Maniaček ml.: Ľadový hokej 64 b., bronzová medaila.

Po palmares prišiel čas lúčenia a „búrania“ výstavy. Zbúrali sme ju ako kobyľky a keďže nás pustili „do roboty“ od rána, tých pár návštevníkov, ktorí sa vo zvláštnom pohnutí mysle vybrali na zapadlú perifériu na OLYMPHILEX v jeho posledný deň sa mohlo okolo 11.30 (výstava mala končiť tuším o 3-tej) prejsť medzi prázdnyimi rákami a opustenými stánkami poštových správ.

A keď už je reč o poštových správach, nuž, bola tam i Slovenská pošta š.p. Ak by bola neštátnou a.s., tak by jej akcionári vyhodili autora nápadu urobiť si tento výlet na hodinu z práce a zažalovali ho. Takto sa to v rozpočte pošty stratí. Mám obavu, že tržba nepokryla ani náklady na taxíky z hotela na výstavu (o hoteli, letenkách atď. ani nvraviac). Nebolo pritom treba byť veľkým prorokom, stačilo hodiť oko na atlantskú bilanciu. Nevadí, hlavne že sa walsallským zlepšovákom ušetrilo na cestách do „tiskárny cenin“ v ďalekej Prahe, takže na cestovné bude.

Čo povedať záverom? Super exponáty, milý, uštvatý, trvale huliaci a ako sám vojak v poli stojaci Tony Virvilis, starí kamaráti medzi komisármi, prázdno medzi výstavnými rákami a kdesi v pozadí šumia úspešne zorganizované olympijské hry.

Dr.Peter Osuský

(článok byl převzat ze zpravodaje SLOV-OLYMP a otištěn se souhlasem autora)

Olympijští medailisté a filatelie (30)

XIX. OLYMPIÁDA: MEXICO CITY 1968

LEHKÁ ATLETIKA

BEAMON Robert (USA) - zlato ve skoku dalekém

FM	Z	AJMAN	1968	Yv. (88+ A50)	Mi. 343(341/48)
	Z	MANAMA	1968	Yv. viz Ajman	Mi. 123 (121/8)
	Z	SHARJAH	1968	Yv. (215)	Mi. 520(518/23)
	Z	ČAD	1969	Yv. 206(183/212)	Mi. 242(240/63)
	Z	ČAD	1972	Yv.	Mi. 464 (462/85)
	Z	ROVNÍKOVÁ GUINEA	1972	Yv. (21+A7)	Mi. 87 (81/7)
	Z	ROVNÍKOVÁ GUINEA	1972	Yv. ve zlatě	Mi. 97 (89/97)
	Z	MAURETÁNIE	1969	Yv. A91(A90/2)	Mi. 373 (373/4)
	Z	RWANDA	1968	Yv. 293(277/94)	Mi. 312(296/313)
				Yv. BF 15 (13/5)	Mi. BF 17(15/7)
	Z	KRÁLOVSTVÍ JEMEN	1968	Yv. (A84)	Mi. 621 (620/4)
	Z	JEMENSKÁ A.R.	1968	Yv. ve zlatě	Mi. 792 (792/5)
				(spolu se jménem na Mi. 997)	
	Z	BURUNDI	1984	Yv. 906 (904/7)	Mi. 1650 (1648/51)
				Yv. BF 118	Mi. BF 121
	Z	TOGO	1984	Yv. A520 (A517/23)	Mi. 1779 (1776/83)
			1996	Yv.	Mi.
	Z	PALAU	1992	Yv. BF15 (BF13/8)	Mi. BF18 (16/21)
	Z	STŘEDOAFR. REP.	1993	Yv. 892 (873/99)	Mi. 1509(1490/516)
	Z	LESOTHO	1996	Yv.	Mi.





BECKER Ingrid (Spolková republika Německo) - zlato v pětiboji žen

FM Z	AJMAN	1969	Yv. BF	Mi. BF 132 (132/6)
		1971	Yv. 141+A115	Mi. 1212 (1210/4)
		(vydáno také jako přetisk s nápisem na okraji)		
Z	SHARJAH	1971	Yv. (215)	Mi. 518 (518/23)
Z	ČAD	1968	Yv. 186	Mi. 252 (240/63)
		1970	Yv.	Mi. 327 (325/9)
		1970	Yv. ve zlatě	Mi. 336 a BF 12 ND
		1972	Yv.	Mi. 421 (418/22)
		(přetisk Mi.327 s München 1972)		
Z	PARAGUAY	1972	Yv. přetisk Mi. 252	Mi. 474 (462/85)
		1969	Yv. A520	Mi. 1891 (1883/91)
			(1000/5+A518/20)	
Z	JEMENSKÁ A.R.	1968	Yv. ve zlatě	Mi. 795 (792/5)
		1970	Yv. (234+A125)	Mi. 1273 (1269/73)
		1970	Yv. (248+A139)	Mi. 1463 (1463/9)
		1970	Yv. (250+A147)	Mi. 1471 (1471/7)

